

Ustawa o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej mówi, że
Obrona cywilna ma na celu:

- **ochronę ludności,**
- **zakładów pracy**
- **urządzeń użyteczności publicznej,**
- **dóbr kultury,**
- **ratowanie i udzielanie pomocy poszkodowanym w czasie wojny**
- **współdziałanie w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków.**

Obowiązek obywateli w zakresie obrony cywilnej polega na:

1) odbywaniu:

- **służby w obronie cywilnej,**
- **edukacji dla bezpieczeństwa;**
- **szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony ludności;**

2) wykonywaniu innych zadań przewidzianych w ustawie.

Służbę w obronie cywilnej odbywa się w formacjach obrony cywilnej. Osoby podlegające obowiązkowi służby w obronie cywilnej mogą być zobowiązane w ramach tej służby do wykonywania prac niezbędnych dla potrzeb obrony cywilnej oraz do udziału w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków.

Zgodnie z § 6 Wytycznych Wojewody Małopolskiego – Szefa Obrony Cywilnej Województwa z dnia 22-11-2010 r. w sprawie tworzenia i przygotowania do działania formacji obrony cywilnej - formacje obrony cywilnej przewidziane są do realizacji zadań związanych z ochroną ludności i wspomagania profesjonalnych służb ratowniczych (Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Wojska Polskiego, służb medycznych, weterynaryjnych itp.) i będą im podporządkowane w tym:

- formacje obrony cywilnej SWA	- jednostkom wojskowym
- formacje ratownictwa powodziowego	- jednostkom PSP i OSP,
- formacje porządkowo-ochronne	- jednostkom policji,
- formacje likwidacji skażeń	- jednostkom PSP i OSP,
- formacje pierwszej pomocy medycznej	- służbom medycznym.
-

Zadania obrony cywilnej

Określa akt nadrzędny, jakim jest Protokół dodatkowy do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku, dotyczący ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół I) sporządzony w Genewie dnia 8 czerwca 1977 roku część IV - ludność cywilna, rozdział VI obrona cywilna, art.61) ratyfikowany przez Prezydenta RP w dniu 19 września 1991 roku (Dz.U. z 1992 r., Nr 41, poz.275).

W rozumieniu niniejszego protokołu „obrona cywilna” oznacza wypełnienie wszystkich lub niektórych zadań humanitarnych mających na celu ochronę ludności cywilnej przed niebezpieczeństwami wynikającymi z działań zbrojnych lub klęsk żywiołowych i przewyżczenie ich bezpośrednich następstw, jak również zapewnienie warunków koniecznych do przetrwania.

Są to następujące zadania:

- I. Służba ostrzegawcza,
- II. Ewakuacja,
- III. Przygotowanie i organizowanie schronów,
- IV. Obsługa środków zaciemniania,
- V. Ratownictwo,
- VI. Służby medyczne, włączając w to pierwszą pomoc oraz opiekę religijną,
- VII. Walka z pożarami,
- VIII. Wykrywanie i oznaczanie stref niebezpiecznych,
- IX. Odkazanie i inne podobne działania ochronne,
- X. Dostarczanie doraźnych pomieszczeń i zaopatrzenia,
- XI. Doraźna pomoc dla przywrócenia i utrzymania porządku w strefach dotkniętych klęskami,
- XII. Doraźne przywrócenie działania niezbędnych służb użyteczności publicznej,
- XIII. Doraźne grzebanie zmarłych,
- XIV. Pomoc w ratowaniu dóbr niezbędnych do przetrwania,
- XV. Dodatkowe rodzaje działalności niezbędne dla wypełnienia któregoś z zadań wyżej wymienionych w tym planowanie i prace organizacyjne.

Realizacja wymienionych zadań w okresie pokoju prowadzi się głównie do prowadzenia:

- ⇒ działalności planistycznej i prac organizacyjnych,
 - ⇒ **działalności szkoleniowej w tym ćwiczeń i treningów,**
-

⇒ **przygotowania ludności do uczestnictwa w powszechnej samoobronie.**

I. SŁUŻBA OSTRZEGAWCZA.

VIII. WYKRYWANIE I OZNACZANIE STREF NIEBEZPIECZNYCH.

Działania służb związanych z wykrywaniem zagrożeń oraz ostrzeganiem i alarmowaniem polegają na:

- ⇒ uzyskaniu informacji o zbliżaniu się lub zaistnieniu na określonym terenie niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludzi, związanych ze stosowaniem broni masowego rażenia (BMR), broni konwencjonalnej, wystąpieniem klęsk żywiołowych, awarii obiektów technicznych (w tym EJ w krajach sąsiednich), skażeń i zakażeń, powodzi i pożarów lub innych podobnych zdarzeń;
- ⇒ określeniu rodzaju, miejsca, skali i skutków zaistniałych zagrożeń oraz określeniu stref niebezpiecznych;
- ⇒ ostrzeganiu i alarmowaniu ludności o zbliżającym się niebezpieczeństwie oraz informowaniu o zalecanych zasadach postępowania i zachowania się ludności w zaistniałych sytuacjach.

Zadania w zakresie systemu wczesnego ostrzegania w warunkach pokoju realizują:

- ⇒ w województwie – Centra Zarządzania Kryzysowego (CZK);
- ⇒ w powiecie – Powiatowe Centra Zarządzania Kryzysowego (PCZK);
- ⇒ w gminie – Gminne Centra Zarządzania Kryzysowego (GCZK);

we współdziałaniu z policją, PSP, siłami zbrojnymi i innymi jednostkami organizacyjnymi. System ten w warunkach zagrożenia państwa i wojny jest wzmocniony formacjami obrony cywilnej systemu wykrywania i alarmowania (SWA).

W skład formacji OC systemu wykrywania i alarmowania wchodzi:

- ⇒ na szczeblu wojewódzkim:
 - Wojewódzki Ośrodek Analizy Danych i Alarmowania (WOADA),
 - Wojewódzka Kompania Analiz Laboratoryjnych (wkal),
 - Lotnicze Formacje Obrony Cywilnej (LFOC),
 - Radiotelefoniczna (telewizyjna) drużyna alarmowania (rda, tda),

⇒ na szczeblu powiatu:

- Powiatowy Ośrodek Analizy Danych i Alarmowania (POADA),
- Powiatowe drużyny analiz laboratoryjnych (pdal),
- Radiotelefoniczna (telewizyjna) drużyna alarmowania (rda, tda),

⇒ na szczeblu gminy:

- drużyna wykrywania i alarmowania (dwa),
- punkty alarmowania sołectw i zakładów pracy (pa),

⇒ na szczeblu zakładu pracy:

- drużyna wykrywania i alarmowania (dwa),
- drużyna wykrywania zagrożeń (dwz),
- punkty alarmowania (pa).

Całkowite lub częściowe rozwinięcie SWA może nastąpić na podstawie zarządzenia właściwego terenowo szefa obrony cywilnej (na terenie gminy – szef OC gminy; na terenie kilku gmin – szef OC powiatu; na terenie kilku powiatów – szef OC województwa) lub Szef OC Kraju na obszarze części lub całego Kraju. Za organizację w/w systemów oraz ustalenie zakresu działania jednostek wchodzących w ich skład odpowiadają szefowie OC województw, powiatów i gmin stosownie do ustaleń Szefa OC Kraju.

II. EWAKUACJA.

Ewakuacja jest jednym z podstawowych działań mających na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt oraz ratowanie mienia, w tym zabytków oraz ważnej dokumentacji w przypadku wystąpienia wszelkiego rodzaju zagrożeń. Jej prowadzenie może mieć miejsce w różnych stadiach zdarzeń niebezpiecznych. Najczęściej przeprowadza się ewakuację osób poszkodowanych lub bezpośrednio zagrożonych (także mienia) po wystąpieniu zdarzenia niebezpiecznego (np. pożaru, wybuchu lub innego zagrożenia) w obiektach lub na terenach.

Ewakuacja może mieć również charakter prewencyjny tzn. przed wystąpieniem zdarzeń niebezpiecznych (powódź, katastrofa chemiczna itp.) lub groźbą prowadzenia działań militarnych w przypadku wojny.

Zadanie w zakresie przygotowania i przeprowadzenia ewakuacji oraz przedsięwzięć z nią związanych (zapewnienie warunków do przetrwania ewakuowanej ludności, zabezpieczenie ewakuowanego mienia) realizują:

- 1) właściciele, użytkownicy lub zarządcy obiektów i terenów (zobowiązani do przygotowania procedur ewakuacji),
- 2) organy administracji publicznej wszystkich szczebli odpowiedzialne za ochronę ludności na administrowanym terenie,
- 3) szefowie Obrony Cywilnej wszystkich szczebli,
- 4) kierownicy służb, inspekcji i straży (realizujący zadania w zakresie ewakuacji).

Rodzaje ewakuacji:

- ⇒ **Ewakuacja I stopnia** – prowadzona po wystąpieniu pożaru lub innego niebezpiecznego zdarzenia miejscowego (wybuchu, awarii technicznej, chemicznej itp.),
- ⇒ **Ewakuacja II stopnia** – prowadzona w związku z groźbą wystąpienia lub wystąpieniem zagrożeń wieloobszarowych innych niż zagrożenia militarne (np. powodzie, pożary obszarów leśnych itp.),
- ⇒ **Ewakuacja III stopnia** – prowadzona w związku z zagrożeniami związanymi z zewnętrznym zagrożeniem bezpieczeństwa państwa (kryzysem polityczno – militarnym) oraz wojną.

Warianty ewakuacji:

- ⇒ organizacja ewakuacji z rejonów (miejsc), które należy opuścić z punktu widzenia interesu prowadzenia działań przez Siły Zbrojne,
- ⇒ organizacja ewakuacji ludności, która wyrazi zgodę opuszczenia obszarów potencjalnie zagrożonych działaniami militarnymi,
- ⇒ samoewakuacja ludności.

Szefowie Obrony Cywilnej zobowiązani są do przygotowania procedur w zakresie:

- 1) przygotowania i organizowania ewakuacji ludności na wypadek powstania masowego zagrożenia dla życia i zdrowia na znacznym obszarze, przygotowania i organizowania ewidencji ewakuowanej ludności, zwierząt oraz mienia,
 - 2) planowania i zapewnienia środków transportowych, warunków bytowych oraz pomocy przedmedycznej, medycznej i społecznej dla ewakuowanej ludności,
 - 3) planowania i zapewnienia ochrony oraz ewakuacji dóbr kultury i innego mienia na wypadek zagrożenia zniszczeniem.
-

w ramach opracowywania wojewódzkich, powiatowych i gminnych planów obrony cywilnej.

III. PRZYGOTOWANIE I ORGANIZOWANIE SCHRONÓW.

Budowle ochronne przygotowuje się w okresie pokoju i wojny. Występują one jako budowle wolno stojące lub jako integralna część nowo wznoszonych budynków i budowli.

Budowle ochronne dzieli się na schrony i ukrycia. Podział ten wynika z odporności konstrukcji na obciążenia w razie zniszczenia części naziemnej oraz stopnia osłabienia promieniowania jonizującego. Schrony są obiektami w znacznym stopniu odpornymi na zagruzowanie oraz osłabiają promieniowanie jonizujące więcej niż stukrotnie, natomiast ukrycia zapewniają mniejszą ochronę przed czynnikami rażącymi broni konwencjonalnej, promieniowaniem jonizującym i środkami trującymi. Nie określa się dla ukryć szczególnych wymogów wytrzymałościowych.

Ludności dla której nie przygotowano budowli ochronnych stwarza się warunki do wykonania doraźnych miejsc ochronnych własnymi siłami poprzez: rezerwację terenów, wytypowanie budynków o wzmocnionej konstrukcji piwnic na ukrycia, zgromadzenia niezbędnych materiałów budowlanych i prostych urządzeń schronowych.

Właściwi terenowo szefowie obrony cywilnej są zobowiązani stwarzać korzystne warunki do budowy budowli ochronnych przygotowanych doraźnie.

Na schrony i ukrycia mogą być także wykorzystywane podziemne obiekty komunikacyjne, handlowe, usługowe, magazynowe i inne dostosowane do potrzeb ochrony ludności.

W planach obrony cywilnej należy wykonać wykaz budowli ochronnych istniejących z podaniem ich pojemności, lokalizacji i właściciela oraz harmonogram uzupełnienia potrzeb w zakresie budowli ochronnych wykonanych doraźnie.

W czasie pokoju budowle ochronne mogą być wykorzystywane przez ich właścicieli lub użytkowników na cele nie związane z zadaniami obrony cywilnej jednak na żądanie właściwego terenowo szefa obrony cywilnej w określonym czasie użytkownik jest zobowiązany przywrócić stan zgodny z ich przeznaczeniem.

IV. OBSŁUGA ŚRODKÓW ZACIEMNIANIA.

Z realizacji tego zadania zrezygnowano ze względu na możliwości współczesnych środków rażenia.

V. RATOWNICTWO.

Akcje ratunkowe organizuje się i prowadzi w celu ratowania i udzielania pomocy ludności poszkodowanej w wyniku działań zbrojnych, klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń w tym zagrożeń środowiska.

Obowiązek organizowania i prowadzenia akcji ratunkowych w czasie wojny spoczywa na szefach obrony cywilnej oraz właścicielach i kierownikach zakładów pracy.

Działania ratownicze prowadzą utworzone w czasie pokoju formacje obrony cywilnej przeznaczone do wykonywania zadań związanych z ratownictwem ogólnym, przeciwpowodziowym, budowlanym, komunalnym, energetycznym, przeciwpowodziowym, chemicznym i inne we współdziałaniu z profesjonalnymi służbami ratowniczymi (Policja, PSP, OSP, GOPR, WOPR i inne). Przy czym formacje obrony cywilnej realizują przedsięwzięcia pomocnicze.

VI. SŁUŻBY MEDYCZNE WŁĄCZAJĄCE W TO PIERWSZA POMOC ORAZ OPIEKĘ MEDYCZNĄ.

Udzielanie poszkodowanym pomocy medycznej w wypadku klęsk żywiołowych i innych zdarzeń nadzwyczajnych obejmuje:

- ⇒ system pomocy doraźnej (pogotowia ratunkowego) wzmocniony formacjami obrony cywilnej - oddziałami pierwszej pomocy medycznej typu „B” (OPPM-B),
- ⇒ zabezpieczenie bazy łóżkowej dla osób wymagających hospitalizacji,
- ⇒ pomoc medyczno - sanitarną ewakuowanej ludności w oparciu o ambulatoryjną opiekę zdrowotną realizowaną przez publiczne i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej.

Zapewnienie ochrony zdrowia i udzielenie pomocy medycznej poszkodowanym na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny obejmuje:

- ⇒ planowane działania przez administrację publiczną w zakresie zwiększenia możliwości ochrony zdrowia ludności,
- ⇒ planowe zwiększenie stacjonarnej bazy szpitalnej (85-120 na 10000 mieszkańców),
- ⇒ rozwinięcie zastępczych miejsc szpitalnych w obiektach pozyskanych w ramach świadczeń,
- ⇒ zabezpieczenie strat sanitarnych przez samodzielną formację obrony cywilnej OPPM-B.

Ludności poszkodowanej szczególnie osobom ciężko rannym i chorym na ich życzenie umożliwia się korzystanie z opieki i posługi religijnej przez osoby duchowne odpowiednich wyznań.

Zgodnie z wytycznymi Wojewody Małopolskiego – Szefa Obrony Cywilnej Województwa z dnia 22-11-2010 r. w sprawie tworzenia i przygotowania do działania formacji obrony cywilnej w powiecie należy utworzyć i przygotować do działania 1 drużynę pierwszej pomocy medycznej.

VII. WALKA Z POŻARAMI.

Polega na zapobieganiu możliwości ich powstawania, przeciwdziałaniu rozprzestrzeniania się ognia, gaszeniu pożarów oraz wykonywaniu pomocniczych działań ratowniczych.

Prowadzeniem prac gaśniczo-ratunkowych w obronie cywilnej zajmują się specjalne oddziały i pododdziały przeciwpożarowe, oparte głównie na strukturach ochotniczych straży pożarnych w gminach i sołectwach. Prace te mogą również prowadzić w ramach swych możliwości inne formacje obrony cywilnej jako pomocnicze działania ratownicze pod kierunkiem PSP lub OSP, które obejmują:

- ⇒ ewakuację osób zagrożonych i poszkodowanych,
 - ⇒ ewakuację mienia z obiektów i rejonów objętych akcją gaśniczo-ratunkową,
 - ⇒ udzielanie poszkodowanym pomocy medycznej,
 - ⇒ utrzymanie porządku w rejonach akcji gaśniczej,
 - ⇒ prowadzenie niezbędnych prac zabezpieczających.
-

IX. ODKAŻANIE I INNE DZIAŁANIA OCHRONNE.

Obejmuje prowadzenie wśród ludności zabiegów sanitarnych, odkażania i dezaktywacji obiektów, odzieży, środków transportu, urządzeń i materiałów oraz odkażanie zwierząt gospodarskich, a także usuwanie i unieszkodliwianie pozostałości po przeprowadzonych zabiegach.

W celu umożliwienia powyższych czynności w czasie pokoju przygotowuje się stacjonarne i polowe urządzenia do likwidacji skażeń oraz ich obsługi – formacje obrony cywilnej likwidacji skażeń, a także gromadzi niezbędne środki chemiczne do prowadzenia zabiegów.

Stacjonarne i polowe urządzenia do likwidacji skażeń mogą być rozwijane jako punkty zabiegów sanitarnych, odkażania odzieży, odkażania środków transportu oraz zabiegów weterynaryjnych.

Na urządzenia stacjonarne wykorzystuje się obiekty użyteczności publicznej, działalności usługowej lub gospodarczej i już w okresie pokoju częściowo przystosowuje do wykonywania przewidywanych funkcji. Urządzenia polowe przygotowuje się w przypadku braku lub zbyt małych możliwości przepustowych urządzeń stacjonarnych, wykorzystując do tego celu dostępne na miejscu obiekty, maszyny i urządzenia.

Zasady w zakresie organizacji i prowadzenia likwidacji skażeń i zakażeń:

- 1) za zapewnienie warunków do prowadzenia likwidacji skażeń odpowiadają właściwi terenowo szefowie obrony cywilnej (prezydent, burmistrz, starosta, wójt, kierownik), którzy powołują do tego celu formacje obrony cywilnej. Za przygotowanie urządzeń specjalnych do potrzeb odkażania i dezaktywacji odpowiedzialni są właściciele i użytkownicy wytypowanych obiektów na punkty likwidacji skażeń,
 - 2) punkty zabiegów sanitarnych (PZSan) – należy organizować na bazie przystosowanych do tego celu łaźni, kąpielisk lub innych obiektów przeznaczonych do prowadzenia zabiegów sanitarnych ludności skażonej środkami trującymi, biologicznymi lub promieniotwórczymi,
 - 3) punkty odkażania odzieży (POO) – należy organizować na bazie zakładów pralniczych (pralni lub farbiarni) przystosowanych i przeznaczonych do prowadzenia odkażania, dezynfekcji i dezaktywacji odzieży nadającej się do dalszego użytkowania,
 - 4) punkty odkażania transportu (POTr) - należy organizować na bazie istniejących dużych myjni samochodowych i kolejowych położonych przy głównych szlakach komunikacyjnych w których można przeprowadzić
-

odkażanie, dezynfekcję i dezaktywację maszyn, pojazdów i taboru kolejowego,

- 5) punkty zabiegów weterynaryjnych (PZWet) – należy organizować na bazie lecznic weterynaryjnych, punktów skupu żywca i bydła.

Zgodnie z wytycznymi Wojewody Małopolskiego– Szefa Obrony Cywilnej Województwa z dnia 22 listopada 2010 roku w sprawie tworzenia i przygotowania do działania formacji obrony cywilnej na terenie powiatu zalecane jest utworzenie

- 1-2 punktów zabiegów sanitarnych,
- 1 punkt odkażania transportu,
- 1 punkt zabiegów weterynaryjnych.

Obiekty użyteczności publicznej, które planuje się wykorzystać do organizacji punktów likwidacji skażeń należy ująć w planach obrony cywilnej.

X. DOSTARCZANIE DORAŻNYCH POMIESZCZEŃ I ZAOPATRZENIA.

Organizowanie dorażnych pomieszczeń i zaopatrzenia dla poszkodowanej lub ewakuowanej ludności obejmuje przygotowanie lokali zastępczych lub warunków do okresowego zamieszkania oraz pomoc w gromadzeniu środków żywnościowych, leków, odzieży i innych środków niezbędnych do przetrwania. Organizowanie dorażnych pomieszczeń i zaopatrzenia dla poszkodowanej ludności spoczywa na terenowych szefach obrony cywilnej.

XII. DORAŻNE PRZYWRÓCENIE DZIAŁANIA NIEZBĘDNYCH SŁUŻB UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ.

Realizuje się je w razie:

- ⇒ zniszczenia lub uszkodzenia instalacji i urządzeń zapewniających ludności dostawę wody pitnej, ciepła, światła i gazu,
 - ⇒ uruchomienia transportu publicznego zapewniającego przewóz osób i podstawowego zaopatrzenia,
 - ⇒ uszkodzenia zakładów pracy wytwarzających artykuły pierwszej potrzeby.
-

Przywracanie działania określonych wyżej służb organizuje się zgodnie z zarządzeniem właściwego terenowo szefa obrony cywilnej w przypadku gdy etatowe służby zapewniające funkcjonowanie urządzeń nie są w stanie w pełni realizować swych zadań. W tym celu szefowie obrony cywilnej w czasie pokoju powołują i tworzą specjalne formacje obrony cywilnej takie jak: ratownictwa energetycznego, budowlanego i inne.

Zakres i formę pomocy określa właściwy terenowo szef obrony cywilnej.

XIII. DORAŻNE GRZEBANIE ZMARŁYCH.

Organizuje się w przypadku masowych zgonów lub dużej liczby zabitych, w celu zapobieżenia epidemii bądź ograniczenia w jej rozprzestrzenianiu. Czynności związane z grzebaniem zmarłych wykonują odpowiednie służby komunalne i sanitarne. Do realizacji tego zadania terenowi szefowie obrony cywilnej mogą wykorzystać do pomocy formacje obrony cywilnej.

XIV. POMOC W RATOWANIU DÓBR NIEZBĘDNYCH DO PRZETRWANIA.

Polega ona na określeniu minimalnego zapasu żywności i dóbr, gwarantującego przeżycie ludności oraz funkcjonowanie zakładu pracy, gminy, powiatu, województwa i państwa, a także na planowanym gromadzeniu i rozśrodkowaniu ich zasobów utrzymywanych w gospodarstwach domowych oraz ratowaniu ich przed zniszczeniem lub skażeniem w przypadku wystąpienia zagrożeń.

Przedsięwzięcia związane z zapewnieniem środków do przetrwania ludności:

- 1) należności i możliwości zaopatrzenia w żywność,
- 2) możliwości zaopatrzenia w leki,
- 3) potrzeby i możliwości zaopatrzenia w opał i paliwo,
- 4) zastępcze źródła energii elektrycznej.

Zaopatrzenie ludności w artykuły konsumpcyjne obejmuje:

- 1) zaopatrzenie w artykuły żywnościowe z uwzględnieniem ich reglamentacji oraz dystrybucji (sprzedaż),
-

- 2) zaopatrzenie w wodę pitną z uwzględnieniem jej dystrybucji w przypadku awarii sieci wodociągowej,
- 3) zaopatrzenie w artykuły przemysłowe powszechnego użytku z uwzględnieniem reglamentacji wybranego asortymentu,
- 4) zaopatrzenie w produkty naftowe z uwzględnieniem reglamentacji paliw samochodowych,
- 5) dostawy energii elektrycznej i surowców energetycznych (węgla, gazu) dla celów komunalnych.

Racjonowanie konsumpcji dotyczy głównie okresu zagrożenia państwa i wojny.

Powyższe przedsięwzięcia realizują organy administracji rządowej, samorządu terytorialnego i podmioty gospodarcze stosownie do ustaleń właściwych ministrów.

XV. DODATKOWE RODZAJE DZIAŁALNOŚCI, NIEZBĘDNE DLA WYPEŁNIENIA KTÓREGOŚ Z ZADAŃ WYŻEJ WYMIENIONYCH, W TYM PLANOWANIE I PRACE ORGANIZACYJNE

PODSTAWY PRAWNE

Ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin;

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie powszechnej samoobrony.
